VALMIERAS ĶĪMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Avīze iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra | CETURTDIEN, 1991. gada 5. septembrī | Nr. 31 (581)

Vissavienības uzņēmumi — Latvijas īpašums

SOLI PA SOLĪTIM

— Sobrīd tikai vispārējos vilcienos varam runāt par to, kas būs. Svarīgākais ir nokārtot formalitātes, — saka galvenais grāmatvedis ANDREJS MIGLENIEKS.

Pagājušajā ceturtdienā Miglenieka kungs Rūpniecības ministrijas plānu daļā sniedza ziņas par rūpnīcas pamatlīdzekļiem, apgrozības un naudas līdzekļiem, kā arī sīku pārskatu par banku kredītiem.

Redzam, cik strauji mainās notikumi PSRS. Latvijā — vēl ātrāk. Tuvākajās dienās bankās jāpārformē to uzņēmuma vadošo darbinieku, kam ir tiesības rīkoties ar naudas līdzekļiem, parakstu un zīmoga paraugi. Jaunais rūpnīcas zīmogs jau saņemts. Tuvākajā laikā tiks izstrādāta rūpnīcas izdalīšanas bilance no līdzšinējās augstākstāvošās organizācijas. Pašlaik nav skaidrības, kas un cik (un vai vispār kaut kas) palīks PSRS Ķīmiskās un naftas ķīmiskās rūpniecības ministrijai. Skaidrs ir tikai tas, ka ar deviņu mēnešu bilanci uz Maskavu, kā tas visu laiku bija jādara, jābrauc nebūs.

Tuvākais svarīgākais notikums — 10. septembrī direktors dosies uz Rīgu un Rūpniecības ministrijā parakstīs kontraktu par Valmieras stikla šķiedras rūpnīcas un Latvijas Republikas Rūpniecības ministrijas sadarbību.

Domāju, pieliksim punktu

«Kādi bijām, esam, būsim?» — tā saucās raksts pagājušajā numurā, kas radījis atbalsis, un tās plūst un plūst atpakaļ uz redakciju un negrib rimties. Sobrīd parādās tendence daudziem vērtēt sevi salīdzinoši ar citiem, turklāt sev piemērojot «es esmu labs». Populāri ir runāt par raganu medībām, bet briesmīgākais ir tas, ka nupat, nupat tās var pārvērsties realitātē. Kurš nestreikoja un kāpēc? — atbildi uz to mēģina rast daudzi, nepieļaujot domu, ka streiks pamata ir brīvprātīga lieta, un vēl tagadējie mēģinājumi izcelt dienasgaismā 21. augusta nestreikotājus, vienalga, neko nepierādīs.

Kolektīva lēmums bija: streikot. Bet neaizmirsīsim, ka mēs visi neesam vienādi, un mūsu skatījums uz vienu un to pašu lietu arī var nebūt vienāds. Dievs ar viņiem, ar tiem streiklaužiem, kuri atklāti un demonstratīvi palika darba vietās. Mēs paši taču balsojam par demokrātiju un plurālismu, tad kāpēc mēs tagad gribam, lai visi rīkotos un domātu vienādi? Sliktākais visā šajā streika dienas atblāzmā ir tas, ka streiklaužu godā iekļuvis 6. ceha kolektīvs un, kā atklājas, arī spolētavas ļaudis. 6. ceha priekšnīece **Gaļina Mikša** atnesa uz redakciju iesniegumu, kurā teikts, ka ceha kolektīvs ir sašutis par attēloto attieksmi pret streiku, prasa atsaukumu avīzē un atvainošanos kolektīvam. Tā. Bet tomēr šajā gadījumā ir divas taisnības, gan 6. ceham, gan arodkomitejas priekšsēdētājai **Guntai Altenbergai.** Domājot par to, ka produkciju nedrīkst aizlaist brāķī un jāpabeidz tās pārstrāde, publiski apliecinot ceha kolektīva atbalstu streikam, tehnoloģiskais process tika pabeigts. Un te nav nekā nosodāma, jo streiks cehā notika. Lai arī tas sākās vēlāk, tas tomēr notika. Gunta Altenberga savukārt redzēja, ka iekārtas darbojas. Vismaz divas ceha darbinieces tikai raustīja plecus un neprata paskaidrot, kāpēc ražošana nav apstādināta. Kāds loģisks secinājums te var rasties? Sobrīd es secinu vienu, — bija informācijas trūkums. Vai nu ceha darbinieki neizprata konkrēto stiuāciju, vai arī viņi neuzskatīja par vajadzīgu priekšsēdētājai ko paskaidrot. Un kāpēc, lai to uzzinātu, viņai vajadzētu meklēt tikai ceha priekšnieci?

Pārpratums ir noticis, 6. cehs apvainots nepelnīti, jo «apvainotāja» savukārt no ceha darbinieku puses ir informēta nepareizi. Tomēr, manuprāt, nav pamata pieprasīt, lai kāds tagad kaisītu sev pelnus uz galvas. Par katru situāciju ir jārunā un tā jāskaidro, ja kādam par to ir interese.

Līdzīga aina ir spolētavā. Arī te neviens taču nezināja, cik ilgi streiks turpināsies, tāpēc 11. un 19. stikla diegus pārstrādāt vajadzēja, — pēc 16 stundām tie jau kļūst nelietojami. Līdz ar 11 spolētājam maiņas priekšniece lūdza palikt darba vietās arī 4 palīgstrādniekus, lai pārstrādātō produkciju nevajadzētu mest zemē. Un, līdz ar rīta maiņas beigām sākās reālā streikošana. Jo ko būtu pierādījušas spolētājas, principa pēc tīši sabojājot produkciju? Tehnoloģiskais process tika noslēgts. Pulksten 14.45 notika mītiņš vakara maiņa, tās un nakts maiņas strādātāji streikoja.

Domāju, pieliksim punktu. Un turēsim īkšķus, lai ekstremālu situāciju uz priekšu nebūtu. Bet, ja tādas radīsies, — varbūt daudz ko būsim mācījušies no šīs reizes.

VIZMA LEJSTRAUTA

KĀ TAD AR RAGAVĀM VASARĀ?

Kaut saulīte vēl cepina, kārtīgs saimnieks jau uzsācis gatavoties ziemai. Veci ļaudis saka, ka šogad ziema būšot nikna. Tā kā siltumu noturēt kārtīgi saremontētās telpās katru gadu esam daudzmaz varējuši, painteresējāmies, vai arī šogad viss domājams gludi. Par to lūdzām pastāstīt tvaika un siltumapgādes ceha priekšnieku ALEKSEJU JARCEVU un remontu un celtniecības ceha priekšnieku ZIGMUNDU ALHIMIONOKU.

Zigmunds Alhimionoks izskatījās nedaudz apjucis par manu jautājumu. Varēja redzēt, ka viņš negribēja «iegāzt» kādu, kurš ir atbildīgs par to, lai pasākumu plāns... nonāktu līdz ceham. So rindu autores klātbūtnē viņš zvanīja uz tehnisko daļu un lūdza pasteidzināt plāna atnešanu vai atsūtīšanu, kur tas viņam tika laipni apsolīts.

Zigmunds Alhimionoks:

— Pasākumu plānu katru gadu parasti saņemam jūlija beigās vai augusta sākumā, lai savlaicīgi veiktu plānotos remontus vai pagatavotu ko no jauna, bez kā ziemā neiztikt. Šogad plāna izstrāde ieilgusi. (Kā paskaidroja tehniskās daļas priekšnieks **Andris Stapēvičs**, plāna melnraksts esot iedots mašīnrakstītājām jau pirms divām nedēļām... — aut.).

— Vai tas nozīmē, ka tagad 19. ceha ļaudim ir maz darba?

— Ko jūs! Darbu mums pietiek. Kad saņemsim plānu (šonedēļ tas sasniedzis adresātus — aut.), tad gan būs jārauj. Bet arī tagad strādājam vairākos virzienos. Liekam logus 4. ceha brāķētavai. Tur strādnieces izsaka mums pretenzijas par slikto konstrukciju, taču mēs projektu neizstrādājām (To izstrādāja galvenā mehāniķa daļa — aut.), tāpēc mūs lamāt nav par ko. Stiklojam logus 1. cehā un katlu mājā. Ar to nodarbojas namdari un galdnieki. Viņi remontē arī logus un durvis, dodas uz neatliekamiem izsaukumiem, veic būvdarbus administrācijā.

— Un ko dara mūrnieki?

— Elektrokrāšņu nodaļā ir kapitālais remonts, viņi flizē grīdu pie agregātiem. Daļa nodarbojas ar 4. ceha jumta remontu. Tas ir sarežģītas konstrukcijas jumts, un es nevaru galvot, ka netecēs. To rādīs lietus periods. Uz jumta klātas neskaitāmas rubероīda un piķa kārtas, tās tagad sajaukušās, tur viss mīksts kā purvā. Bet visu jumtu noliet nepaspēsim. Sataisījām jau vasarā arī savas galdniecības jumtu.

— Krāsotāji?

— 6. ceha kosmētisko remontu pabeidza, administrācijā un ceha sadzīves telpās strādāja. Kopmītnēs, bērnudārzos arī bija, ko darīt, tur santehniķi turpina pārbaudīt siltuma mezglus. Zīmām jau daļu darbu, kā jāgatavojas ziemai, tos tad arī darām.

Rūpnīca gatavojas nodot pilsētas pārziņā deviņstāvu dzīvojamās mājas, tur ir pabeigti kosmētiskie remonti kāpņu telpās, salaboti mūra nožogojumi pagalmos. Tiesa, viens vēl nav līdz galam pabeigts, bet būs.

— Kā veicas ar privāto pasūtījumu izpildi?

— Gatavojam galvenokārt mēbeles no pasūtītāja materiāla. Liela rinda ir uz siltumnīcu sagatavēm, bet tam mums nav materiālu. Rūpnīcas objektu celtniecības un remonta darbiem gan materiālu pietiek. Arī betona mezgls strādā bez aizķeršanās. Betonu var nopirkt visi, kas vēlas.

— Un vai strādnieku pietiek?

— Nē. Strādnieki ir vajadzīgi, īpaši mūrnieku brigādē. Tur strādniekam, kas apzinīgi strādā, alga ir pāri par 600 rubļiem. Gaidām pie mums.

Intervēja
VIZMA LEJSTRAUTA

●

Diemžēl, intervija ar tvaika un siltumapgādes ceha priekšnieku **Alekseju Jarcevu** nenotika. Pat otrā tikšanās reizē mēģinājumi uzzināt, kā ceha kolektīvam veicas ar sagatavošanās darbiem ziemai, bija neveiksmīgi, un konkrētu atbilžu nebija. Aleksejs Jarcevs apgalvoja, ka darbi rit pēc plāna, bet, iekams tie nav pabeigti, neesot nozīmes ko tuvak runāt. Vienīgi jācer, ka darbi tiešām norit un ka ziemas aukstums mūs nepārsteigs nesagatavotus. Nav jau nozīmes kārtīgi saremontēt visus logus, durvis, jumtus, lai saglabātu siltumu. Svarīgi ir, lai šis siltums arī būtu... Lai nenotiktu līdzīgi gadījumi kā jūlijā, kad 18. ceha maiņas priekšnieka un strādnieku bezatbildības un vienaldzības dēļ atslēdzās aukstuma stacija. Jāsaka, ka šim «notikumam» nebija gadījuma raksturs. Tā bija likumsakarība. Rūpnīcas direktora pavēlē šajā sakarībā atzīmēts, ka iemeslu konkrētajam negadījumam bijis daudz. Konstatēti tehnoloģiskā režīma pārkāpumi, kas saistīti ar darba disciplīnas neievērošanu, pilnīga bezkontrole no maiņas priekšnieka, iecirkņa priekšnieka un ceha priekšnieka puses, nepilnības darba organizācijā, darba vietu nenodrošināšana ar patstāvīgiem un apmācītiem kadriem. Bez tam pilnībā tika ignorēti maijā notikušās plānotās mērķa pārbaudes konstatējumi. Pārbaudi veica enerģētiskais dienests. Kādus secinājumus no visa tā izdarījusi ceha vadība, par to varēsim pārliecināties ziemā...

LOLITA DREIMANE

Problēmu netrūks arī mums

Pagājušajā nedēļa direktors **Inārs Poļaks**, viņa vietnieks **Aldis Rudzītis** un 1. ceha priekšnieks **Tālis Dancis** apmeklēja divu konkurējošu firmu — «Skloplast» un «Vertex» — divas rūpnīcas Čehoslovākijā.

«Mēs redzējām, kas mūs sagaida nākotnē,» ne visai priecīgs teica Aldis Rudzītis. Pēc pārejas uz samaksu valūtā, patērētāji priekšroku dod kvalitatīvai produkcijai un izejvielām, bet čehu rūpnīcu produkcija pasaules tirgū konkurencē neiztur. Liels «Vertex» produkcijas noņēmējs bija PSRS, taču, tā kā Padomju Savienībai valūtas trūkst, tā atteikusies iepirkt paredzēto. Līdz ar to «Vertex» ražošana samazinājusies vairāk nekā par 50 procentiem. Skaidrs, ka visai drīza nākotnē problēmu netrūks arī te, Valmierā.

Kas izdarīts, panākts, noskaidrots Čehoslovākijas radnieciskajos uzņēmumos?

Trnavas stiklaplastu rūpnīcā mūsu pārstāvji parakstīja līdz šim parakstītos protokolus, kā arī parakstīja jaunus par bartera darījumiem un turpmāko sadarbību. Protokols satur virkni saistību. Septembrī mums jānosūta uz Trnavu 150 t lodīšu, lai tur labāk varētu novērtēt mūsu produkciju un pec tam parakstītu kontraktu par tālākām piegādēm. Oktobrī, domājams, slovāki pieprasīs 300 t lodīšu, novembrī — 700 t, decembrī — 300 t. Mūsu delegācija saņēma produkciju paraugus.

Ieskats nākamajā gadā ir nedaudz optimistiskāks. Paredzams, ka Trnava ik mēnesi pieprasīs 800 t lodīšu. Uz Valmieru atvesti priekšlikumi tehniskajai sadarbībai. Sadarbības formas kontrakta veida orientētas uz vienstadīju ražotnes, flīzu ražošanas līnijas celtniecību, kā arī iekārtas montāžu neausto materiālu ražošanai, kādru apmācību. Mēneša beigās slovāku pārstāvji ieradīsies Valmierā, lai parakstītu kontraktu 1991. gadam un 1992. gada pirmajam ceturksnim.

Litomišļā, kuras rūpnīcu labi zīn daudzi mūsu strādājošie, stāvoklis ir sekojošs. Arī tur parakstīts protokols. Paredzams, ka mūsu lodīšu sūtījumi tiek pārtraukti līdz laikam, kamēr noskaidrosies, vai PSRS iepirks čehu ražoto audumu. Mazās partijas tiks piegādātas dažāda sastāva lodītes, lai firma «Vertex» varētu veikt eksperimentālus darbus. Litomišļas rūpnīcai tiks nodoti dekorativo audumu tehniskie noteikumi. Varēsim pārdot līdz 20 t hromoksīda un cirkonsilikāta atgāju, iepirkt automašīnu rezerves daļas. Vēl šajā gadā nopirksim divus autokārus un 200 elektrodzinējus. Litomišļas rūpnīca organizēs mūsu reklāmas produkcijas ražošanu. Viņi noskaidros arī iespējas Čehoslovākijā pārdot tenisa raketes. Risinās jautājumi par bartera darījumiem.

HRONIKA

PAR APZINĪGU DARBU

un sakarā ar 60 gadu jubileju ar rūpnīcas Goda rakstu un naudas prēmiju apbalvots 13. ceha mērinstrumentu un automātikas atslēdznieks **Vladimirs Glavčevs.** Par labiem sasniegumiem darbā uzņēmumā daudzu gadu garumā ar Goda rakstu un naudas prēmiju apbalvoti arī 7. ceha meistara palīgs **Edmunds Rullītis,** 4. ceha audēja **Zinaida Lavrenļjeva** un 2. ceha santehniķis **Ivans Olohovs.**

DARBA APSTĀKĻI

5. ceha šūšanas nodaļā bija Valmieras sanitāri epidemioloģiskās stacijas ārsta uzmanības objekts. Augustā viņš iepazinās ar iecirkņa ražošanas sanitārajiem apstākļiem. Pārbaudes gaitā tika konstatētas vairākas nepilnības, uz kurām ārsts norādīja rakstiski aktā. Trūkumu novēršanai cehā izstrādāts pasākumu plāns. Galvenā uzmanība būs pievērsta ventilācijas sistēmu regulēšanai un regulārām pārbaudēm, darba zonu gaisa stāvoklim un iecirkņa strādājošo regulārajām, obligātajām veselības pārbaudēm.

PIRMS ATBILDĪGĀM SACENSĪBĀM

parasti notiek komandu treniņi, lai sagatavotos startiem. Šajā reizē mūsu audējai **Valentīnai Supei,** par kuras panākumiem planieru sportā esam rakstījuši ne vienu vien reizi, priekšā stāv atbildīgas starptautiskās sacensības Polijā, kur viņa startēs Latvijas izlases komandas sastāvā.

PAR DARBA KAVĒJUMIEM

soditi 17. ceha remontu mehāniskās nodaļas remontatslēdznieks **Sandis Pudāns** un 4. ceha transportstrādnieks **Nikolajs Ivanovs.** Viņiem izteikts rājiens un par vienu dienu samazināts kārtējais atvaļinājums.

VISS KĀRTĪBĀ...

Viena lieta ir teorija, otra — prakse. Ne vienmēr tās sakrīt. Centrs var spriest un teoretizēt, kā jāstrādā nomalēm, bet tās tāpat ir ar galvu un savu darba stilu veido pašas. Salīdzinājums šoreiz attiecas uz arodbiedrības rūpnīcas komiteju un cehu komitejām. Pagājušajā numurā rakstījām par rūpnīcas komitejas darīto un ierosināto, šoreiz gribam uzklausīt 2. ceha komitejas ilggadējā arodlīdera GUNĀRA BĒRTIŅA domas.

— Arodbiedrības darbā cehā nekādu kardinālu pārmaiņu nav. To, ka tagad ir juku laiki, gan jūtu. Cilvēki ir ļoti pasīvi, pašam vien viss jādara. Ir jau arī saprotams: maiņu darbs. Un kādu kultūras darbu nodaļas līmenī var organizēt spolētāja un operators pēc darba? Protams, ka viņi visus spēkus izliek maiņās. Balstos uz tiem nedaudzajiem, kuri vēl iniciatīvu nav zaudējuši. Visas tās komisijas, kas uz papīra ir, dzīvē tikpat kā neattaisnojas. Vajag mainīt pašu arodbiedrības sistēmu. Nozares arodbiedrība nav vajadziga, vajag sadalījumu pa profesijām, lai nebūtu vienā grupā operatori un inženieri.

Lai arodbiedrība veiktu savus pamata uzdevumus — aizstāvētu strādnieku intereses, protams, jābūt atbrīvotajam arodorganizatoram. Jo ikdiena sastāv no daudziem sīkiem darbiņiem, tai skaitā arī no tā dēvētajiem «tingeltangeļiem»: apsveikšanām, ziedu un dāvanu sagādes, ekskursiju, bēru organizēšanas. Risinu arī tīri praktiskus jautājumus: vienam vajag zemi, citam — vietu bērnudārzā.

Ceha komitejas sēdes notiek regulāri. Birokrātija darbā ir mazinājusies, jo tagad dokumentu kārtošana saistās tikai ar protokolu grāmatu un sēžu izrakstiem. Kādus jautājumus risinām? Mūsu uzmanības lokā ir normu pārskatīšana, algu jautājumi, disciplīna. Droši vien arī strādnieki pamazām sāk domāt par iespējamo bezdarbu, jau divās pēdējās ceha komitejas sēdēs nevienu neesam atbrīvojuši disciplīnas pēc. Pirms tam katrā sēdē tādu bija vismaz divi, trīs. Mums sēdēs vienmēr jāapstiprina 30 procentu piemaksa par darba apvienošanu. Tas ir absolūti lieki, esmu sapulcēs par to runājis, bet viss rit pa vecam. Jautājumu nevajag sarežģīt, tas jārisina darba algas daļai.

Jūs jautājat par pasākumiem strādnieku veselības nostiprināšanā un veselīga dzīvesveida popularizēšanā. Pēc fizkultūras tiešajā darbā vēl ipaši ko rīkot neuzskatu par vajadzīgu. Ir mums sportistu entuziastu grupa, viņiem ir sava dzīve ārpus darba, kas grib, var atrast sev nodarbošanos.

Katru rītu eju cauri ceham un redzu, kas stāv un kas griežas, un kāpēc stāv tas vai cits agregāts. Domāju, ja cehs strādā normāli, tas liecina, ka arī ar arodbiedrības dzīvi cehā viss ir kārtībā.

* * *

Gunāra Bērtiņa teikto nekomentēsim. Jo cehā viss pa vecam. Bet gribētos, ai, kā gribētos, lai dzīve ienāk jaunas vēsmas.

Nemaz tik slikti jau nav

Kā labāk, — mazāk un lētāk vai vairāk un dārgāk? Šis jautājums rodas, sarunājoties ar kafejnīcas «Saiva» pavāri EVU MĒJIERI (attēlā). Savulaik «Lauku Dzīvē» nezin no kurienes parādījās informācija, ka Valmieras stikla šķiedras rūpnīcā darbojoties nomas kafejnīca. Nedarbojas vis. Bet varētu, protams. Personiski ieinteresēts cilvēks vai cilvēku grupa noteikti kafejnīcas sortimentu paplašinātu. Par to esot runāts, bet dzirdētas iebildes, ka līdz ar to viss sadārdzināšoties un cietīšot strādnieki, tas ir, pircēji. Tomēr, raugoties nākotnē un sabiedrības ekonomisko attīstību sakārtojumā, šķiet, ka šis jautājums ir tikai pieklusis un agrī vai vēlu uzpeldēs dienas gaismā.

Bet šodiena ir šodiena, un mūs interesē, kas «Saivas» galdā ir patlaban un kā klājas darbiniecēm. Par to Eva labprāt pastāstīja «Valmieras Ķīmiķa» korespondentei.

— Ja nemācītos neklātienē, varbūt arī meklētu darbu citur. Mūsu sistēmā gan nupat jūtams bezdarbs pie sliekšņa, un uzņēmuma vadībai tas ir liels trumpis: «Ja nepatīk kā ir, ejiet prom. Būs cits, kas strādās.» Un tā arī mums visām te jāturas pie vietas. Kaut gan, ja saliek visu pa plauktiņiem, varbūt nemaz tik slikti nav un strādāt var. Sovasar karsts, un ļoti jūtam nepietiekamo ventilāciju. Īpaši grūti bufetniecēm, ģibonis nāk virsū, cilvēki arī nepacietīgi. Te ir ļoti prasīgi kafejnīcas apmeklētāji, un, kad ir labi, to jau neviens neatzīmē. Turpretī, ja kaut kas nav tā, kā vajag, — o, jā, tad tik ir ko dzirdēt. «Saivā» tikai ar stipriem nerviem var strādāt.

Darba laikā pasēdēt nedabū. Man, piemēram, bez salātu un citāda veida uzkodu gatavošanas jāraksta arī papīri un ar sāgādes jautājumiem jānodarbojas. Ir dienas, kad uz rīta atvēršanu esmu sagatavojusi 100 porcijas salātu, bet tie neticamā ātrumā pazūd. Nepagūstu papildināt tik ātri, cik ātri viss tiek apēsts. Ateipa bija vienu britiņu, kamēr cilvēki pierada pie lielajām cenām. «Saiva» gan ar dārdzību neizceļas, salāti ir zem rubļa.

Saldējumu vasarā netirgojam. Ledusskapji ir tādas konstrukcijas, ka paaugstinātas temperatūras apstākļos tie nespēj saldēt, un saldējums kūst. Ziemā atkal tirgosim. Tad būs arī karstās uzkodas. Tagad pārsvarā — salāti. Ja atsūta desu vai sardeles, gatavoju arī silto ēdienu.

Zinām visu, ko velta mums strādnieki attiecībā par cukuru. Bet mēģiniet saprast. Noliktava dod mums 50 kg mēnesī. Ļoti, ļoti knapinoties, cukurs iznāk divām nedēļām. Agrāk mēnesī deva mums 200 kg, tā kā rēķiniet paši. Sulas ir dārgas, tās ne labprāt pērk, labāk pērk dzērienus, tie jāvāra un tam arī vajag cukuru. Tā, tūk.

Cenšamies, lai būtu plašāks sortiments. Prasām visu, ko var iedot mūsu konditorejas cehs. Kādreiz pielieku kādu garšvielu, kas nav paredzēta, piemēram, citronskābi, lai būtu garšīgāks dzēriens. Kalkulācijā jau to nerakstu, citādi būs nepatikšanas, no malas neko klāt nedrīkst likt.

Neliela problēma ir ar gurķiem. Ja noliktavā gurķi ir, tad no malas iepirkt nedrīkstam. Bet no noliktavas atsūta veselu kasti, tie savīst. Labāk būtu kaut katru dienu pa druskai iepirkt, bet svaigus. Nedrīkst. Tomātus gan labus, kvalitātīvus saņemam.

Vispār jau cenšamies, lai pretenziju pret mums nebūtu, kā iznāk, lai spriež apmeklētājs.

Lasīsim nākamgad

Līk, ko parakstīšanās sakarā mūsu korespondentam pastāstīja Valmieras Preses apvienības vecākā instruktore **Maija Breikša:**

— Domāju, ka daudziem parakstīšanās būs kārtējais pārbaudījums «finansiālajā izturībā». Cēlušās izdevumu cenas. Turpat vai četrkāršojusies maksa par piegādi. Katras avīzes nonākšana pastkastītē abonentam maksās 6,5 kapeikas, bet ketrs žurnāls, kas sasniegs jūsu mājas, no abonenta maka izvilks 33 kapeikas. Tā savus pakalpojumus novērtējusi Sakaru ministrija ar Cenu departamenta akceptu.

Sogad parakstīšanās sākās mierīgi, bez ierastajām rindām. Tam par iemeslu ir sarežģīta politiskā situācija augusta pēdējā dekādē, informācijas trūkums, dārdzības pieaugums. Arī patlaban vēl ir neskaidrības par dažu Latvijas Republikas izdevumu, piemēram, laikrakstu «Diena», «Neatkarīgā Ciņa», «Atmoda» un citu cenām, tāpēc varu ieteikt sevišķi nesteigties. Nākamajam gadam varēs pasūtīt vairākus jaunus izdevumus, piemēram, «Abeli», «Pilsoņi», «Vakara Detektīvu» un citus. Republikas (arī PSRS) izdevumu klāsts ir plašs, tikai, kā jau minēju, par daudziem, sevišķi jauniem izdevumiem, trūkst informācijas par to saturu, auditoriju, mērķi.

— Kuri izdevumi tiks limitēti?

— «Ogoņok» litreārais pielikums un žurnāls «Novij mir». Tur nu pat īsti nebūs, ko dalīt. Turklāt man ir kāds lielisks priekšlikums — pasūtīt laikrakstu «Megapolis-Ekspress» un arī tā izdoto bibliotēku bērniem (krievu valodā). Šeit sējumi maksās 72 rubļus, toties jūsu un jūsu bērnu īpašuma nonāks lieliskas grāmatas. Savu bibliotēku gatavo arī žurnāls «Voprosi istorii» — starp septiņām grāmatām vēstures faktiem tiks piedāvāta arī akadēmiķa Platonova krievu vēstures mācību grāmata vidusskolai.

Limitēts ir arī žurnāla «Seļskaja molodež» pielikums «Podvig».

Toties citus izdevumus, piemēram, «Za ruļom» tagad var pasūtīt bez ierobežojumiem.

Parakstīšanas blankas turpmāk arī būs jāpērk parakstīšanas vietās vai preses apvienības kioskos — 3 kap. gabalā. Lūgums ir: ļoti rūpīgi un skaidri salasāmi izpildīt blankas, norādīt pareizo ielas indeksu (sakarā ar ielu nosaukumu maiņu mainīti arī to indeksi). Tas garantēs pasūtīto izdevumu regulāru piegādi.

Agrākajos gados rūpnīcā aktīvi darbojās sabiedriskie preses izplatītāji. Arī tagad interesi jau izrādījuši **Imants Mēness** no 4. ceha, **Lidija Solovjova** no 2. ceha un citi. Būtu labi, ja sabiedriskie preses izplatītāji darbotos arī citos cehos un administrācijā. Mēs viņus apgādātu ar katalogiem un citiem izziņas materiāliem.

Pierakstīja
HERMANIS HERCBERGS

Tepat netālu

Arodbiedrības rūpnīcas komitejas priekšsēdētājas vietniece **Anita Primane** atnesa uz redakciju sanatorijas — profilaktorija «Līči» prospektu. Pirms kāda laika «Līčus» savā īpašumā ieguvusi Tramvaju un trolejbusu pārvalde. Skatāmies un priecājamies par efektīgo noformējumu, par skaistajiem un intriģējošajiem attēliem. Izrādās, ka uzlabot veselību tepat netālu ir iespējams ikvienam no mums.

Ko ārstē «Līčos»? Kuņģa un zarnu trakta (kuņģa čūla, kuņģa iekaisumi, divpadsmitpirkstu zarnas čūla un iekaisumi, žultsceļu saslimšanas), kā arī kustību un atbalsta orgānu sistēmas slimības (osteohondroze, radikulits, locitavu iekaisumi).

Ārstēšanai izmanto vietējo minerālūdeni, kam piemīt stimulējošas īpašības. Vēl ārstniecībā pielieto ārstnieciskās dūņas, kuras ieved no Ķemeru kūrvietas, parafīna — ozekirīta aplikācijas, ārstniecisko masāžu, dietisko ēdināšanu, lāzerterapiju. Ārstēšanās laikā var izmantot stomatologa pakalpojumus.

Brīvajā laikā var pastaigāties un vērot dabu, doties izjādēs ar zirgiem, apmeklēt kino vai nodarboties ar aktīvo atpūtu sporta laukumā. Makšķernieki var mēģināt noķert «lielo zivi».

Ja šeit rakstītais ieinteresējis kādu no rūpnīcas strādājošajiem un viņš nolēmis posties uz «Līčiem», ceļazīmes vērtības — 400 rubļu — lielo daļu, tāpat kā līdz šim, segs arodbiedrības rūpnīcas komiteja.

INFORMĀCIJA

Valmieras kultūras namā 7. septembrī grupas «Zig Zag» **koncerts — dejas.**

Kase strādā no pulksten 10 līdz 13 un no 17 līdz 19.

●

27. septembrī rūpnīcas teritorijā no pulksten 9 līdz 13 strādās fluorografs.

●

Laimdotas Rones vadītajos kulinārijas kursos varat pieteikties pa telefonu 281.

●

PELDĒŠANA MUMS

Zināms, ka peldēšana ir veselīga visiem. Žēl, ka karstā vasara pagājusi, un tagad, rudens un ziemas periodā, dabiskās ūdenskrātuves ne visai vairs vilina peldētājus. Bet tagad atkal ir kolosāla iespēja nodarboties ar peldēšanu 4. vidusskolas baseinā. Ar direktora pavēli darbā baseinā norīkoti sabiedriskie treneri **V. Pāne, V. Dmitrijeva, S. Eiduka, A. Eiduka, V. Soldatkina, V. Višņakovs.**

23. augusts. Mūsu ugunskurs brīvībai.

A. KOZIŅECA foto

Par izdevumu atbild
L. DREIMANE

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339.
Iespiests: Valmieras tipogrāfija «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upīša ielā 7. 0,5 uzsk. iespiedloksne, ofsets tehnika. Tiráža 800 eks.
Газета «Валмиерас химикис» («Валмиерский химик») выходит один раз в неде лю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефон 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лиесма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упита, 7. Офсетная печать.

P. 2895 T. 800
Reģistrācijas apliecība Nr. 0411